

STJEPAN BOBEK

(Zagreb, 3. prosinca 1923. - Beograd, 22. kolovoza 2010.)

**IZNIMNI CENTAFOR,
ODLIČAN TRENER**

Tekst: ANA POPOVČIĆ

Fantastičan napadač, igrač perfektne tehnike, ali i neprikosnoveni autoritet, još za života postao je legenda. Ostat će zapamćen kao izniman igrač i izniman čovjek.

Stjepan Bobek bio je jedan od najboljih hrvatskih nogometaša svih vremena i najbolji strijelac u povijesti jugoslavenske reprezentacije. Fantastičan napadač, igrač perfektne tehnike, ali i neprikosnoveni autoritet, još za života postao je legenda.

Bobek je rođen 3. prosinca 1923. godine u Zagrebu, a nogomet je ozbiljno počeo igrati već sa 13 godina u Derbyju iz zagrebačkoga Trnja. Budući da je bio premlad, koristio je registraciju svog brata Otta, također nogometaša.

Nerado otišao iz Zagreba

Već sa 15 godina počinje igrati za Zagreb, a nakon osnivanja NDH, šalju ga na godinu dana u bečki Wacker. Godine 1942. vraća se u Hrvatsku i do 1944. igra za Ličanin, a nakon toga, do kraja rata za Građanski. Nakon Drugog svjetskog rata mnogi su igrači (čak i Stjepanov brat Otto) završili u logorima, a Stjepan je, s većom skupinom istaknutih zagrebačkih nogometaša, priključen beogradskom Partizanu. Prema vlastitom pričanju, nerado je otišao iz Zagreba, ali s vremenom

Beograd je postao njegov dom, a Partizan - njegov klub, čiji je dres nosio 13 godina.

Za taj klub odigrao je 468 utakmica i postigao 403 gola (rekord koji stoji i danas), a 1995. godine proglašen je za najboljeg nogometaša Partizana svih vremena. Osvojio je dva naslova prvaka Jugoslavije i 4 naslova kupa.

Za reprezentaciju Jugoslavije igrao je 63 utakmice i postigao 39 zgoditaka. Bio je centarfor, sjajan dribler i neobično vješt golgeter. Kasnije je dobio ulogu konstruktora igre. Igrao je za momčad. uživajući u pripremanju šansi suigračima. Bio je sudionik dva svjetska prvenstva - u Brazilu 1950. godine (postigao je gol u utakmici protiv Meksika koju je Jugoslavija dobila sa 4-1), i 1954. godine u Švicarskoj.

Dva olimpijska srebra

Sudjelovao je i dva puta na olimpijskim igrama na kojima je reprezentacija Jugoslavije oba puta osvojila srebrnu medalju - u Londonu 1948. postigao je 4, a u Helsinkiju 1952. - 3 zgoditka. U svojoj karijeri Stjepan Bobek zabio je više od tisuću zgoditaka, a posebno će ostati zapamćen njegov rekord od 9 golova koje je postigao na utakmici protiv 14. Oktobra u Nišu (8. lipnja 1947.).

U ulozi trenera također je bio iznimno uspješan. Godine 1959. postao je trener CWKS Varšave. Sljedeće godine vraća se u Jugoslaviju na mjesto trenera Partizana s kojim osvaja 3 uzastopna naslova prvaka. U razdoblju 1963. - 1967. trenirao je Panathinaikos, a nakon toga ponovno se vraća Partizanu. Nakon toga slijede Olympiacos (1969.-1970.), Dinamo (1972.), Espérance (1976.-1978.), Vardar (1978.-1981.) i Zemun. Ukupno je osvojio pet naslova prvaka države, dva kupa (grčki i tuniski) i jedno prvo mjesto u drugoj saveznoj ligi (s Vardarom).

Ostat će zapamćen kao izniman igrač i izniman čovjek.